

1.sviatok vianočný – 25.12.2021

Božie znamenia

Keďže dnešný človek je presýtený, filmové spoločnosti už siahajú aj po biblických témach. Niekedy sú tieto príbehy z Písma podané hodnoverne a inokedy sa na to nedá pozerat'. Je zopár filmov, ktoré síce mali náboženský názov, ale od posolstva Biblie boli na míle vzdialené. Úchvatné efekty a domyslené scény, poprekrúcaný príbeh, tomu iba ublížil a v konečnom dôsledku človeka dokáže zmiast'. Tvorcom však málokedy ide o to, aby bol biblický príbeh pravdivý, najmä: ak v ňom nie je nič bombastické. Čo sa dá nafúknuť. Čo pridáva na gradácii. Čo môže človeka, diváka nažhaviť. Možno niektoré príbehy z Písma sú fakt nuda, z pohľadu moderného človeka, ktorý je zvyknutý na také veľké scény, že už nechce pozerat' na nič čo bežné a prirodzené.

Ako je to s vami? Ktoré biblické príbehy si najradšej čítate? Určite každý má niečo do seba. Aj tie, ktoré sprevádzajú špeciálne efekty, za ktoré by sa Pán Boh vôbec nemusel hanbiť, sú skvelé. Ale aj tie, v ktorých sa nedeje nič mimoriadne, nám majú, čo povedať. Možno ešte viac, ako tie zázračné. Lebo – povedzme si pravdu – komu sa každý deň dejú zázraky?

Predtým ako budeme hovoriť o Božích znameniach a o tom, či sú vždy zázračné alebo niekedy aj obyčajné, sa skloňme k modlitbe: *Vítaj Pane Ježiši Kriste na zemi, ktorú si stvoril a miluješ. Vítaj vo svojej cirkvi, ktorú si vytvoril a za ktorú si sa obetoval. Vítaj v našich srdciach, ktoré si si očistil a vyzdobil Duchom Svätým. Vítaj medzi nami, vo svojom ľude, ktorého súčasťou si sa stal, keď si sa narodil ako človek. Vítaj a neopúšťaj nás, lebo bez Teba sme stratení, lebo Tvoja láska je nenabraditeľná, lebo Tvoje zmilovanie je nezabudnuteľné a Tvoje kráľovstvo sa nepominie. Pomôž nám žiť v znamení Tvojho príchodu na tento svet, až kým my neprídeme tam, kde teraz žiješ a kráľuješ požehnaný naveky. Amen.*

Lukáš 2:12 „A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach“.

Zaujímavé je, že v tejto krátkej vete máme dve Božie znamenia – jedno netypické a druhé obyčajné a bežné. **To prvé netypické je, že sa pastierom zjavili anjeli.** Teda pre nás je to netypické. Vtedy sa zjavne Pánu Bohu zapáčilo ohurovať ľudí prítomnosťou týchto svojich poslov. Veď anjel prišiel k Zachariášovi, k Márii, Jozefovi a teraz k pastierom. Bol to Boží spôsob ako komunikovať s ľuďmi a hovoriť im svoje posolstvo. Dnes už nepotrebujeme anjelov, máme Bibliu a v nej príbehy Ježiša. Ale treba povedať, že **Pán Boh aj dnes z času na čas pošle anjelov. Problém je, že kým nemajú krídla, tak si ich ani nevšimneme.**

To druhé znamenie v tejto krátkej vete, je celkom bežné. Aj dnes sa bábätkám dávajú plienky. Tie symbolizujú zraniteľnosť, nehu, poníženosť a nutnosť starostlivosti zo strany ostatných. Ježiš teda nebol v ničom výnimočný. Narodil sa ako ostatné deti, postarali sa o Neho ako o ostatné deti. No dobre, tie jasličky boli trochu výnimočné, ale zas nebolo to nič bombastické. Pán Boh však týmto spôsobom ukázal, že On vie použiť nadprirodzené, ale aj prirodzené veci, aby ľuďom zjavil svoju lásku. Treba teda povedať, že **Pán Boh dokáže zázrak zabaliť do plienky a nádheru do sena v jasličkách. Lebo to, čo Boh dáva, nemusí byť na prvý pohľad viditeľné.**

Žijeme Vianoce v tradičnom čase. A predsa nám tento vianočný príbeh hovorí o tom, že zázraky sa dejú nielen na Vianoce a že aj na Vianoce môže Boh vložiť svoju lásku do všedných vecí. Preto by sme mali otvoriť svoje oči a srdce a vnímať to, aké znamenia aj nám Pán Boh dáva, akým spôsobom k nám hovorí a ako sa nám zjavuje.

Možno si poviete: mne sa v živote nedejú nadprirodzené veci a už vôbec nie zázraky a o anjeloch ani nehovorím. Ale ste si naozaj istí? Nie je to len preto, lebo tie zázraky už neočakávate a mnohé nevšedné veci beriete ako všedné. Áno, tak sme sa to akosi naučili. A pritom život sám o sebe je jedným obrovským Božím zázrakom, ktorý nám Pán Boh zatiaľ každé ráno kladie pod zavreté viečka a prebúdza prvými slnečnými lúčmi. Koľkokrát nám Pán Ježiš poslal svojich anjelov bez krídel, ale oni nás pochopili, objali, podržali, napomenuli, povzbudili, dodali nám nádej, modlili sa za nás, pomohli nám.... Stretnúť takého anjela nie je samozrejmosť, je to zázrak, ktorý Boh robí nielen na Vianoce. Otvorme aj dnes oči a možno uvidíme anjelov. Naozaj nemusia mať vždy krídla.

Niekedy si povieme aj toto: keby Boh urobil v mojom živote niečo výnimočné, tak by som aj uverila, že ma má rád, že sa o mňa stará, že sa na Neho môžem spoľahnúť. Ale nedá sa láska vnímať aj v celkom bežných maličkostiach? Veď aj v živote je tá láska krajšia a autentická, ktorá sa prejavuje úplnými „banalitami“, ktoré však náš život robia veľkým a krásnym. Láska nepotrebuje byť pompéžna. Dokáže dať veľký kus seba v maličkých skutkoch obetavosti a záujmu. Hrnček kávy, pripravený na stole, otázka: ako sa máš, upozornenie: daj si pozor alebo slová: modlím sa za teba, slovo uznania a ocenenia, urobenie niečoho, čo nemáme radi len preto, aby sme preukázali lásku, to, že necháme toho druhého dlhšie si pospať, lebo sme si všimli, že je unavený, že sa pokúsime upiecť jeho obľúbený koláč, aj keď piecť nevieme, že v sebe nájdeme silu povedať: prepáč, aj keď to nie je ľahké, to, že si nájdeme čas, aj keď sme zaneprázdnení a pod. Boh balí svoje najcennejšie poklady do plienok a svoju milosť vkladá do hriešnikov, svoju lásku

do maličkostí a svoj majestát do ľudského tela. Lebo láska nepotrebuje okolo seba divadlo, jej stačí ako pódium jedno ľudské srdce.

Božie znamenia sú úchvatné – či sa dejú na nebeskej oblohe alebo v jasličkách, či majú podobu anjelov alebo bábätka, či sú vložené do anjelského chválospevu alebo do plaču dieťaťa, či sa ozývajú pompéznymi slovami: sláva na výsostiach alebo sú po písmenkách vložené do potu v kvapkách krvi... Božie znamenie môže mať dokonca aj podobu kríža a predsa sa stať tým najväčším symbolom lásky v dejinách sveta. Lebo tak to Boh robí: pošle anjela a vzápätí dovolí prebaliť dieťa, zavinuté v plienkach. Keď otvoríme oči a srdce dokážeme vnímať všetky Božie znamenia, dokonca môžeme byť ich súčasťou. Amen.